

ի ծովն Մարմարայ. և յետոյ աղաչանօք Ներսիսի պատրկի Հայկազնոյ ազատեալ անտի դարձաւ ՚ի տեղի իւր :

Իբրեւ լուան միանձունք Ս. Սարայ թէ ընկալաւ Որոգինէս ՚ի ժողովի անդ զվճիռ նզովից, որոշեցան յայտնապէս ՚ի միւս կուսակցութենէ միաբանաց. թէպէտ և ողորքել ջանաց զնոսա Եւստոքիոս հայրապետն ածել ՚ի հաւանութիւն ողջամիտ բանից իւրոց. բայց իբրեւ ետես թէ ՚ի նանիր են ամենայն վաստակք իւր, արքունի իշխանութեամբ ՚ի բաց վարեաց զնոսա ՚ի գաւառէ անտի : Այսպէս նզովեցաւ Որոգինէս ՚ի ժողովի զինի 299 ամօք մահուան իւրոյ : Տես Պատմ. Տէեղ. Ժող. 350 :

Վաճք Ս. Սարայի է յարեւելից հարաւոյ Երուսաղէմի 3 ժամաւ հեռի. ուր բնակէին կրօնաւորք, եւ վանահայր եկաց նոցա Հայր Սարայ և թաղեցաւ անդ. և աշակերտ նորին Ս. Եւթիմիոս նորոգեաց զվանս : Եւ յետ ժամանակաց Եւդոքսեայ թագուհին՝ մինչ էր յերուսաղէմ, ետ չինել անդ աշտարակ մի. եւ բնակէին ՚ի վանս 4000 կրօնաւորք. եւ ՚ի շրջակայ վանօրայս մինչեւ 10,000. ամենեքեան ընդ իշխանութեամբ հօր վանաց Ս. Սարայ : Լատին պատմիչք ասեն թէ վաճք Ս. Սարայ անկեալ էր երբեմն ընդ իշխանութեամբ Վրաց, յոր կացուցեալ են պահապանս յարքունի զինուորաց՝ յերկիրդէ Արաբացոց. և թէ բնակեալ իցեն անդ երբեմն կրօնաւորք Լատինաց, և ոմանք նահատակեալք վասն հաւատոյ. և թէ աստ էր և Յովհան Դամասկացի, զորոյ ձեռն հատեալ էր իշխանն Դամասկոսի յաւուրս Յովհաննու Պատրիարքի (728) :

Եւ ՚ի սմին ժամանակի Կայսրն Յուստիանոս խարեալ ՚ի բանից առն ուրումն Հրէի՝ գրեաց առ Պատրիարքն Երուսաղէմի կատարել գտօն քառասնօրեայ Գալտեան Տեառն ՚ի տաճարն՝ ընդ Ծննդեան եւ ոչ ըստ Յայտնութեան ՚ի վեցն Յունվարի. զի մինչեւ ցայն վայր ամենայն քրիստոնեայք կատարէին գտօն Տեառնընդառաջին ՚ի 14 Փետրվարի :

Իսկ Երուսաղէմացիք ընդդէմ կացեալ հրամանի Կայսեր՝ ոչ առին յանձն կատարել այնպէս, և ՚ի բռնանալ զօրավարին ՚ի վերայ նոցա, երեւեցան նշանք մեծամեծք և սքանչելիք ակն յանդիման ամենեցուն, որպէս գրէ Կի-